

# Wiesław Stępień

---

## Puck - Zatoka, woj. gdańskie. Port - osada portowa

---

Informator Archeologiczny : badania 15, 197-198

---

1981

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej [bazhum.muzhp.pl](http://bazhum.muzhp.pl), gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Odkryto dalsze trzy groby nr 13, 14, 15. Zalegały one tuż pod warstwą humusu, na głębokości 25-35 cm, co spowodowało ich znaczne zniszczenie. Stwierdzono nikiłe ślady jamy grobowej /nr 13, 14/. Pochówki były usytuowane na osi W-E.

W grobie nr 13 szkielet ludzki nie zachował się, wystąpiły jedynie drobne pojedyncze kości oraz trzy kończyny końskie, skierowane kopytami ku zachodowi. Grób posiadał bogate wyposażenie: srebrną sprzączkę lirowatą, wędzidło, krzesiwo, dwa groty strzał, okładzinę z luku, kabiak kolczyka /?/, fragment srebrnej blaszki i niezwykle interesujące naczynie faszynowe z żeberkami na szyji. Z układu wyposażenia należy sądzić, że szkielet skierowany był głową ku zachodowi.

Odm inną orientację posiadał szkielet w grobie nr 14, skierowany nogami ku zachodowi. Przy prawej stopie stwierdzono fragmenty wiaderka: kabiak i obręcz żelazne. Pozostała część szkieletu uległa zniszczeniu przy karczowaniu drzewa.

Szkielet dziecka w grobie nr 15 skierowany był głową ku zachodowi, nie zawierał wyposażenia. Groby 14, 15 stanowią część rzędu najbardziej wysuniętego na wschód w obrębie cmentarza.

Odkrycie grobu nr 13 ze szczątkami konia potwierdza charakter i chronologię cmentarzyska.

Materiały i dokumentacja znajdują się w Muzeum Okręgowym w Przemysłu.

PUCK - Zatoka  
woj. gdańskie  
port - osada portowa

Muzeum Ziemi Puckiej  
w Pucku

Badania prowadził mgr Wiesław Stępień przy współudziale Ośrodka Badań i Dokumentacji w Łodzi.  
Finansował WKZ w Gdańsku, Czwarty sezon badań,  
Portowa osada /VII-XIII w. /.

Kontynuowano inwentaryzację dna w Sektorze X i częściowo w Sektorze VI i XIV. Łącznie zinwentaryzowano dno na powierzchni 1,800 m<sup>2</sup>, kończąc badanie Sektora X. Wykonano również penetrację dna poza obszarem stanowiska. Natrafiono w dalszym ciągu na ślady konstrukcji faszynowej, jarzmowej oraz na ślady pomostu - pirsu odchodzącego od głównego założenia portowego na odcinku około 50 m i biegnącego dalej w kierunku północno-zachodnim. Liczne ułamki ceramiki, a nawet prawie całe naczynia pochodzą od VII/VIII w. do XII/XIII w., w głównej zaś masie pochodzą z X-XI w. Na odcinku R odnaleziono kamień żarnowy. Do interesujących znalezisk należy zaliczyć pozostałości drewnianych konstrukcji szkutniczych, takie jak: oparcie wiosła - dułka, dwa żebra dębowe - natu-

ralne kszywulce - pozostałości po konstrukcji wyciosowo-przewiązowej, fragmenty klepek łodzi. Uzyskano również wyniki analizy radiowęglowej. Wrak nr 2 wydatowano na 555 r. n. e., wrak nr 3 - 950 r. n. e., dębanka 760 r. n. e., faszyna - 940 r. n. e.

Badania przeprowadzono w Laboratorium C-14 Instytutu Fizyki Politechniki Śląskiej w Gliwicach pod kierunkiem dr M. Pazdura.

Badania będą kontynuowane.

PUŁTUSK  
woj. ciechanowskie  
Gród i zamek

PP Pracownie Konserwacji  
Zabytków  
Pracownia Archeologiczno-  
Konserwatorska  
Oddział w Warszawie

Badania prowadzili mgr Andrzej Gołębniak /kierownik zespołu/, mgr Dariusz Makowski, mgr Marek Mierosławski /autor sprawozdania/, mgr Zbigniew Polak. Finansował WKZ w Ciechanowie. Szósty sezon badań. Osada i grodzisko /XII-XIV w./.

Po krótkiej przerwie zimowej kontynuowano badania archeologiczne na terenie dziedzica zamku. Od początku prace skoncentrowano w wykopie nr XI, którego eksplorację przerwano w roku poprzednim na czwartym poziomie osadniczym.

Odsłonięto następne cztery pochodzące z XIII wieku. Miały one inne rozplanowanie niż poziomy późniejsze. Zniknęła ulica okrężna, a całą powierzchnię zajmowały zabudowania mieszkalne i gospodarcze. Wykop ten dał bardzo dużo interesujących zabytków ruchomych. W tym bardzo piękną, płaskorzeźbioną plaketkę - zawieszkę z początku XIII wieku. Warstwy z konstrukcjami drewnianymi kończyły się na głębokości około 5 m od dzisiejszego poziomu dziedzica. Niżej znajdował się nasyp piaskowy o miąższości około 80 cm i pod nim około metrowej grubości warstwa XII-wieczna z bardzo małą ilością materiału zabytkowego. Pracę w tym wykopie zakończono i przekazano teren budowlanym rewaloryzującym zamek.

Jednocześnie prowadzono badania w wykopie nr XII znajdującym się w południowo-wschodniej części dziedzica, przy zakończeniu skrzydła wschodniego zamku. Po zdjęciu ca 1,8 metrowej grubości nawarstwień nowożytnych odsłonięto dobrze zachowane konstrukcje drewniane. Rozpoznano relikty dalszego ciągu drogi wschodniej, która została poprzednio odsłonięta w wykopach VIII, IX, X na długości ca 40 m. Po stronie zachodniej tej drogi odsłonięto dwa rzędy chat przeważnie w konstrukcji wieńcowej na wrąb. Do wielu z tych obiektów dostawione są klecie gospodarcze w prymitywnej konstrukcji płotowej lub ramowej. Wszystkie te obiekty usytuowane są równoległe do osi drogi wschodniej. Wykop dostarczył dużej